

בע"ה א' באדר ב' תשע"ט

08/03/2019

גליון מס' 3087

פרשת פקודי

וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן אֶת הַמִּשְׁכָּן.. כִּי עָנָן ה' עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.
שמות מ, לח

בהר סיני מה נאמר, 'וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר' (שמות יט, טז), אף במשכן כן.

בהר סיני מה נאמר, 'מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ' (שמות יט, יח), אף במשכן כן.

בהר סיני מה נאמר, 'לֹא תִגַּע בּוֹ יָד' (שמות יט, יג), אף במשכן כן.

בהר סיני מה נאמר 'וַיִּקְרָא ה' לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה' (שמות יט, כ),
ובמשכן 'וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד' (מ, לה).

בהר סיני 'כִּי לֹא רָאִיתָם כָּל תְּמוּנָה' (דברים ד, טו), ובמשכן 'לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל'.

למדנו שגדול המשכן מהר סיני.

מה גדול יותר: השגרה או החד-פעמי? המשכן או מעמד הר סיני?

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

פרשת שבוע – נתנאל ניימן

שבת פרשת פקודי		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:24	זמן תפילין / טלית	05:02←05:10
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:52←08:56
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30		מנחה וערבית	17:35
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:49←17:45
צאת השבת	18:20	ערבית	20:10

אחות תורנית: נטע בן-עמי

שִׁבְת
שִׁלּוּם

לפרוש מהאנה'לות בלאן הנכון

משכן ה' נבנה בעמל רב לפי פקודתו של משה, תחת ידיהם של איתמר בן אהרון, בצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך. בפסוקים הבאים מפרשתנו, התורה מתארת לנו את שלב ההקמה הסופי של המשכן:

וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַיּוֹקֵם הַמֶּשֶׁכֶּן. וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת-הַמֶּשֶׁכֶּן. וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו... וַיָּקָם אֶת הַחֹצֵר סָבִיב לַמֶּשֶׁכֶּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת הַמִּלָּאכָה. (מ', י"ז - ל"ג).

משה מנצח על המלאכה מתחילתה ועד סופה. מבניית האדנים ועד למסך.

הציפייה הטבעית היא שמשה ייכנס למשכן בכבודו ובעצמו ויגזור את הסרט, אולם דווקא ברגע השיא הוא ממודר מהקודש ואינו מורשה להיכנס:

וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד ה' מִלֵּא אֶת-הַמֶּשֶׁכֶּן וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וַיִּכְבֹּד ה' מִלֵּא אֶת הַמֶּשֶׁכֶּן. (ל"ד – ל"ה).

נשאלת השאלה: מה השתנה לפתע שנוכחותם של כבוד ה' והענן מגבילים את משה מהיכנס אל אוהל מועד? הרי רק בפרשה הקודמת משה דיבר עם הקב"ה באוהל ההתוועדות שנמצא מחוץ למחנה, פנים אל פנים בענן הכבוד, ופעמיים על הר סיני, קודם לכן:

וַהֲיָה כָּבֹא מֹשֶׁה הָאֱהֱלָה יֵרֵד עִמּוֹד הָעָנָן וְעִמָּד פֶּתַח הָאֹהֶל. וְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה וְרָאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעָנָן עִמָּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וַהֲשִׁתָּחוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ. וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל - רֵעֵהוּ. (ל"ג, ט"ו – י"א).

ובכן, לכל אדם בעולמנו יש את 'המקום שלו והזמן שלו' וכך גם למשה רבנו - גדול הנביאים.

למשה מוקנית 'גישה חופשית' אל הקודש רק במקום ובזמן בהם הוא ממלא את ייעודו.

כשהוא מגיע לשיא ייעודו - בזמן מתן תורה - הוא זוכה לקבל הסבר מפורט מדוע רק לו מתאפשרת הכניסה לשטח הענן: **וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעָבִיר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עִמָּד, וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם. (י"ט, ט"ו).**

ייעודו של משה היה **לבנות** את אוהל מועד בלב המחנה **ולהדריך** בו את הכוהנים, אך **לא לעבוד** בו מרגע הקמתו. אישור הכניסה הבלעדי לשטח ענני הכבוד, לא היה תקף עבור משה במשכן – היות ושם לא היה ייעודו.

ואולי, מדובר בהכנה לרגע כואב עוד יותר – סוף המסע במדבר. משה משלים ומסיים את ייעודו כמנהיג במדבר, ומאבד בשל כך את הזכות להיכנס לארץ: **וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֲרֶבְתּוֹ מוֹאָב אֶל הַר נֹב וְרָאָה הַפְּסָגָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ, וַיִּרְאֶהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד, עַד-דָּן... וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנֶנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר. (דברים ל"ד, א' – ה').**

בשני המקרים, משה - ענק הרוח והחזון, נותן את ההשראה וההדרכה ל'קבלני הביצוע': אהרון בעבודת הקודש היום-יומית ויהושע בכיבוש הארץ, ואז... בזמן הנכון, רגע לפני סיום המלאכה, הוא פורש ומפנה את מקומו לאנשים המיועדים לכך.

יורם ק'מלאן

דבריט עקא עופר מלאכי בהללויות אלו – אתו ללוינ ז"ל

אמא יקרה.

תקצר היריעה מלספר בשבחך. היופי היושרה החכמה, ידי הזהב הנאמנות, המסירות והאהבה. שנים נפלאות ושנים קשות. לעולם לא נכנעת ותמיד שמרת על כבודך. כמו שנאמר "אשת חייל מי ימצא".

בשם המשפחה אנו רוצים להודות לכל המלאכיות הצדיקות - חברותיה של אמא שעזרו ותמכו בסבלנות אין קץ בבית שקמה, בפגישות ערב שבת, במרפאה, בהקראת סיפורים, לימודי מחשב ובהענקת תשומת לב אישית שהפכו את חייה לטובים יותר, תודה.

תודה רבה גם למטפלות האישיות.

אמא יקרה, נוחי בשלום על משכבך, ותהא נשמתך צרורה בצרור החיים. אמן.

דברי הספד לאתו ז"ל עקא שרה עברון

אתו, אסתר יקרה.

באנו להיפרד ממך היום בסופו של מסע חיים מיוחד ומעורר השראה.

נולדת בצי'כיה בשנת 1932 דצמבר, חנוכה. גדלת בחיק משפחתך האהובה כאן בארץ ישראל, בהרצליה שלפני קום המדינה, באותם הימים שכנה שם "קבוצת עלומים" שלימים תיקרא סעד. הכרת את הקיבוץ עוד כילדה וכולם הכירו אותך, נערת חמד יפה וחרוצה, עם חולצות רקומות מעשה ידיך. כשבגרת, הצטרפת לגרעין ז' של בני עקיבא, ויחד עימם הגעת לסעד שבנגב של שנות החמישים במטרה לשרת בצבא ולבנות התיישבות. בגרעין ז' הכרת את אלי ז"ל, ופרחה האהבה. חתונתכם, כמנהג ימי הצנע של אז, היתה חתונה כפולה, אלי ואת, חן והדסה. חברות ושותפות גורל ויעוד שנמשכה שנים רבות. גרתם ב"מחנה הנחל", בקצה המחנה, וכאן נולדו ילדיכם: דפנה ועופר אמיר ושלמה. בקיבוץ של אז נתת את כולך לשליחות הטיפול, בצריף שקראתן לו פעוטון שקמה, בימים של מחסור וצמצום. היית מושא הערכה והערצה, המטפלת המושלמת, החרוצה, זו שאצלה הכל "בדיוק" (מילה שהרבות להשתמש בה עד יומך האחרון): נקי, מסודר, נכון על מקומו ויפה, הכל עשית באופן מושלם! ואחרות באו ללמוד ממך.

עבדת בכל מה שנדרש, מטפלת, סדרנית עבודה, הנהלת חשבונות, בתחומים רבים הקדמת את זמנך, מהראשונות שעסקו בהתעמלות פלדנקרייז ובתזונה נכונה. היית אישה תאבת דעת וחכמה. מהראשונות שלמדו 'לעלות' על מחשב, מהראשונות שיצאו ללימודים אקדמיים, פילוסופיה יהודית באוניברסיטה, ומהלומדות הקבועות של שיעורי הגמרא ופרשת השבוע בקיבוץ.

החיים לא הקלו עליך, אסון אובדנו של אלי ז"ל בעיצומם, היה קשה. את קמת והמשכת בעשיה, סבתא משקיענית לנכדיך, המכינה תכניות קייטנה יצירתית בכל חופשה, עובדת בחריצות, לומדת, ויוצרת. יצירות הקרמיקה, עבודות הרקמה, הזיתים הכבושים ומתכוני העוגות המיוחדים. הכול בכישרון וחריצות.

הפרק הבא בחיידך הוא הזוגיות המיוחדת והנפלאה שבנית עם אבא שלי עליו השלום, כששניכם החלטתם יחד לבנות בית. חיברתם באופן כל כך לא מובן מאליו, ובעדינות מרשימה את מרקם היחסים בין שני חלקי המשפחה, ואבא ז"ל, קפיטליסט בנפשו, למד לכבודך להיות איש הקיבוץ. שנים ספורות בלבד זכיתם להיות יחד בבריאות, טיולים, ופעילות אינטנסיבית, ואז הגיעה מחלתך, שהתמודדת איתה באצילות למעלה מעשרים שנה.

אתו אסתר היקרה, את חרוטה בלבי כשמך: אסתר המלכה! המלכה שלימדה את כולנו, איך אפשר להיות אצילית ויפה וחכמה, ומקפידה על כל מה שנדרש, גם כשהגוף בגד. רוחך האיתנה, שכלך החד, היו שם כל הזמן. אספת את כוחותיך ולמדת מחדש ללכת, לדבר מעט, לקרוא, לשחק. הקרובים אליך ידעו היטב את חדות ועומק הבנתך לכל הנעשה. חברותיך היקרות יסדו את פרלמנט ליל שבת, שהתכנס בסלון ביתך כל שבוע. ואת אירחת את כל הבאות בשעריו, מזמינה לשבת, מאירה בהברה או תנועת יד או מילה בודדת את משמעות השיח כולו, רואה את כולנו, ושמחה. לעתים נדמה היה לי שעל החבורה המופלאה הזו, כתבו את השורה: "בואו לקבל פני שבת מלכתא".

אסתר היקרה, סופו של מסע חיידך היה קשה עד מאוד, במיוחד בשבועות האחרונים, וכעת הוא תם ואנו נותרנו חסרים אותך.

משפחה יקרה, חדווה האחות, דפנה, עפר, אמיר ושלמה, כאחים לי, אנו אתכם באבלכם על לכתה של אתו אסתר, אם, אחות, סבתא, ראש משפחה, חברה טובה. בית סעד אבל.

ואת, אתו אסתר היקרה, שחגגת תמיד ימי הולדת בחג החנוכה, נפרדת מאתנו בחודש אדר, אסתר, אצילית ויקרה, נוחי בשלום על משכבך. נתגעגע עד מאוד, וננצור בליבנו את הדברים היקרים שלימדת את כולנו.

הנכד יואל סופר מסבא אתו ז"ל

סבתא אתו היקרה!

יש לי הרבה זכרונות טובים מהתקופה בה היינו באים כילדים לבקר אותך בסעד.

היינו מבליים בקיבוץ חופשות שלמות ואת היית תמיד נמרצת וחייכנית עוזרת ומלמדת ותמיד מוצאת תעסוקה בשבילנו בסבלנות אין קץ. אני זוכר גזייה מחוץ לבית ואת מטגנת בה לביבות או מצייה בפסח.

אני זוכר פיקניקים שופעים באוכל טעים על הדשא בבריכה, אני זוכר את הזיתים החריפים שתמיד היית מכינה וכובשת בצנצנות קטנות במחסן, את הסנדוויצים המושקעים שהיית מכינה לנו כשהיית קופצת לבקר אותנו בבית הספר, את היצירות והאומנות שבך, הכל תמיד עם המון אהבה ואכפתיות.

דאגת תמיד שנרגיש טוב ושלא יהיה חסר דבר. לפני 21 שנים הגיע השבץ והותיר אותך כלואה בגופך, חסרת מילים אבל מבינה הכל, מצב של תסכול גדול וכאב. ואת בזכות ייצר החיים החזק שבך התעקשת ונלחמת ועברת את השנים האלה.

הצלחת לבטא את עצמך עם וללא מילים, הוספת ליצור על אף הקשיים הפיסיים, וכשהיינו מגיעים לבקר עם הנינים, היית מחייכת ומביעה את אהבתך ודאגתך.

אוהבים אותך סבתא, מקווים שמצאת קצת שלוה, זכרונך ימשיך לחיות איתנו.

חברתי אתו איננה עדי

אתו ואני חברות כבר יותר מחמישים שנה למרות פער הגילים בינינו. זוהי חברות שיכולה הייתה להיווצר בתקופה של הקיבוץ השיתופי וההלנה בבתי הילדים, אז כל המטפלות בכל בתי הילדים היו חברות קיבוץ. מעט מאד מטפלות קיבלו השתלמויות או הכשרה לעבודה בגיל-הרך, השיטה הייתה להצמיד מטפלת צעירה חדשה למטפלת ותיקה בעלת ניסיון שתדריך אותה. אתו הייתה הוותיקה ואני החדשה.

עבדנו יחד "בפעוטון העץ" צריף ישן שאנחנו בחרנו לו את השם "פעוטון שיקמה", משום שהוא היה ישן כמו עץ שקמה עתיק ומשום שצריך היה לשקם אותו. על חורבות אותו פעוטון הקימו את "בית שיקמה" שירש את שמו מאותו פעוטון. בפעוטון הזה היה מטבחון משותף לשתי הקבוצות וביחד הכנו את הארוחות.

זו הייתה הזדמנות טובה לפתח שיחות. לאתו הייתה תודעת מזון בריא מפותחת מאד. היא הקפידה על פעילות גופנית ולמזון המתאים להתפתחות תקינה של הילדים. השיטה שלה הייתה דוגמה אישית והיה לי המון מה ללמוד ממנה ולאמץ את דרכה שהייתה הגיונית מאד בעיניי.

הילדים גדלו והתפתחו, אני עבדתי הרבה לפי האינטואיציה וניסיתי להמציא פעילויות מגוונות. אתו הייתה מתבוננת ברעיונות שלי, מתפעלת ומעריכה מאד את מה שעשיתי, ומי שמכיר אתו יודע שהיא אמיתית מאד בתגובותיה. קיבלתי ממנה המון חיזוקים ובעיקר אימון ביכולות שלי. לעיתים הייתה אפילו מתייעצת איתי. ההערכה שלה נתנה לי המון מוטיבציה להשקיע יותר ויותר בעבודה החינוכית שלי עם ילדים. אני חושבת שבזכותה ובזכות האמון שלה ביכולות שלי, היה לי אומץ להתקדם ולהגיע לאן שהגעתי.

אחד התחביבים המשותפים שלנו היה שחייה. לעיתים קרובות לפנות ערב הלכנו יחד לבריכה ושוחחנו תוך כדי שחייה. אהבנו מאד לנסוע לים בגוש-קטיף או באשקלון, שחינו לעומק ובין הגלים נפתחו הלבבות לרווחה ושיתפנו אחת את השנייה בשיחות אישיות מרתקות. רק על דבר אחד אי אפשר היה לדבר עם אתו, רכילות ולשון הרע. יחד נסענו לאילת לבקר את משפחתה של אתו, הלכנו לצלול בים-סוף ומאד התפעלנו מהדגים והיצורים הצבעוניים שראינו במים. כשחזרנו ציירנו על קירות פעוטון העץ מבחוץ ובמקלחת דגים צבעוניים לקישוט.

בהמשך, עבדנו בסמיכות במסדרון ליד המזכירות, אתו הייתה סדרנית עבודה ואני הייתי מרכזת ועדת תרבות. בכל פעם שהיו לאתו בעיות ותסכולים בסידור העבודה היא באה לחדר התרבות לשתף אותי בבעיות שלה ואני הייתי מתייעצת איתה בתוכניות התרבות שתכננתי. גם כשעסקנו בדברים שונים, תמיד נשמר הקשר, אתו תמיד התעניינה במה שאני עושה ושיתפתי אותה בשמחה ממש עד ימיה האחרונים.

כשאתו חלתה והתאשפזה בבתי חולים שונים, קיוויתי כל הזמן שמצבה ישתפר. למרות המגבלות הגופניות, וכמעט אובדן יכולת הדיבור, לא הרגשתי שאיבדתי אותה כחברה. למזלנו אתו לא איבדה את התבונה והיכולת לתקשר, היא הקשיבה למה שנאמר, קראה עיתונים וספרים הסתכלה בתוכניות בטלוויזיה והגיבה בהתאם בהבעות פנים. אתו הייתה חלק משמעותי של השבתות שלי. בכל ליל-שבת אחרי הדלקת הנרות נפגשנו בביתה עם חברותיה הקרובות והתפתחו בינינו שיחות מעניינות. כשאתו הרגישה יותר טוב, היא הייתה מקשיבה ומגיבה ולא הסכימה שנדבר על מחלות קשות ומצבים רעים.

אתו אהבה להגיע בשבת לתפילה ובזכותה הלכתי בכל שבת לבית הכנסת וישבתי לידה. היא השתתפה בתפילה, עקבה בעניין בזמן קריאת התורה והייתה מתוסכלת כמוני כשאי אפשר היה לשמוע את הקורא בתורה. לעיתים קרובות הלכנו יחד לשיעור בפרשת השבוע. אתו אהבה במיוחד את "תפילת הלל" ונהנתה להשתתף במנגינות

המוכרות. בשבועות האחרונים אתו סבלה מכאבים קשים וכאב הלב לראותה נאבקת בכאב. המחשבה שהיא לא סובלת יותר מנחמת במקצת. אבל אני איבדתי חברה יקרה..

אריס צרפתי

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

אסתר (אתו) לוין ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

צ' חידון התנ"ך תשצ"ט - חטיבת הביניים דצ"ת

בשבוע שעבר, קיימנו כמיטב המסורת את גמר חידון התנ"ך של חטיבת הביניים בערב מושקע בחדר האוכל. השנה החידון נערך על ספרים בראשית, יהושע, שופטים ויונה. לאחר מספר שבועות בהם נערכו שלבים מקדימים הגיעו 15 תלמידים לגמר החידון, 3 נציגים מכל כיתה ולמעלה ממחציתם היו ילדי קבוץ סעד.

בסיומו של החידון זכו נציגי כיתה ט' במקום הראשון לאחר שהפגינו את הידע הרב ביותר בשאלה הזוהה ועקפו את בנות כיתה ח'.

בנוסף נבחנו המתמודדים במבחן אישי מאתגר ובסופו הוכתר **אריאל גולן** כחתן התנ"ך של החטיבה לשנת תשע"ט!

תודה רבה לשופטים שהובילו ופיקחו על החידון – עופר שלומי, תרצה אורן וגלעד הונוולד (מעלומים) ולדותן גולדנברג על ההגברה. אנו מקוים להמשיך במסורת מבורכת זו עוד שנים רבות ושמחים על התלמידים הרבים המתגייסים כל שנה ללמידה ולהעמקה בספר הספרים.

מאחלים לתלמידינו שתתקיים בהם הברכה: **"והערב נא את דברי תורתך בפינו..."**.

י'חק ו131 חטיבה

- כמה אבנים הוציא יהושע מהירדן ומדוע?
- כמה חלומות מוזכרים בספר בראשית?
- מי השופט שבימיו שקטה הארץ 80 שנה?

מתנות לאביונים – לקראת פורים תשע"ט

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות
לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות
וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז)
'לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחְיֹת לֵב נִדְפָּאִים' " (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

השנה, כבשנים עברו, לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: ... וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים'. 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים') על מנת שיוכלו גם הם ליהנות ולשמוח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה.

כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – לא מימש את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שיהיה בידנו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם מחלקת הרווחה במועצה וכל איש ואישה אשר ידבנו ליבם.

חג פורים בקיבוץ הוא חג רווי אירועים ופעילויות. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה המלך במשלי (יח, טז): "מִתֵּן אֶדָם - יִרְחִיב לוֹ".

אז מה לעשות?

1. **מזומן** - כסף מזומן ניתן להעביר לידי הרב ארי.
  2. **העברה בתקציב** - אפשר לגשת ל'שובד' של 'פתקי התקציב', לבחור פתק ירוק ולכתוב עליו את שמכם, מספר התקציב שלכם והסכום שאתם מעוניינים לתרום (יש לציין על הפתק הירוק 'עבור מתנות לאביונים') ולשלשל את הפתק לתיבה שליד לוח המודעות.
- את סכומי הכסף שייאספו בקופה שבבית הכנסת במהלך חג הפורים, ואת הכסף שיישאר מתרומותיכם נוסיף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח. הודעה על הכנת סלי המזון וחלוקתם תבוא בהמשך.

ואת 3 דקה והרב ארי

מחנכים מחנכים – מחנכים מחנכים

נשים יקרות - שריינו את התאריך!

לרגל התחדשותו החיצונית של המקווה, נקיים ערב נשי חווייתי, מהנה ומשמח שיעסוק גם במהות.

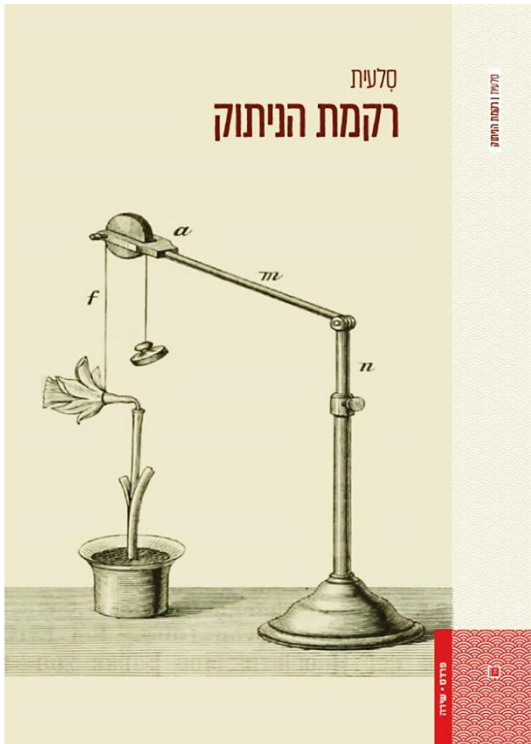
הערב יתקיים ביום חמישי, כ"א באדר ב', 28.3.

פרטים נוספים בהמשך.

ואת 3 דת

'רקמת הניתוק'

לאחרונה ננזפתי ע"י מספר חברים וחברות מסעד על שאינני מפרסמת ברבים את העובדה שלפני כחודשיים הוצאתי לאור ספר. האמת היא שסיפרתי זאת בתפילת הנשים, וגם תליתי מודעה בלוח ליד הכלבו, אבל כנראה שזה לא היה מספיק גלוי. בכל מקרה- הריני שמחה לבשר זאת גם מעל דפי העלון...

מדובר בספר שירה, ושמו 'רקמת הניתוק'.

התוכן נוגע בחיים שלי ובסביבה בה הם מתקיימים ומאותגרים.

לרוב אני כותבת בגוף ראשון, אך גם בקולם של אחרות ואחרים.

הבוטניקה מככבת, כמובן, ולצידה ג'רבא, עזה, הלכה ואגדה.

בחלק מהשירים מבעבעים התרגשות ואושר, ויש הנוגעים באובדן וחרדה.

יש המתייחסים לסיפורי תנ"ך ותלמוד, אחרים יונקים את חיותם מהמעבדה.

ניתן לרכוש את הספר בחנויות הספרים הרגילות, באתר ההוצאה לאור (פרדס), או ישירות דרכי, בעלות של 50 ₪.

"ניתוק" - הוא תהליך מרתק בו הצמח נפרד מאיבר שלם- עלה, פרח, פרי- מטעמים שונים: להיפטר מעומס מיותר, להתרחק מגורמים מזיקים, לפזר מטען גנטי, לאגור כוחות לקראת שינוי ועוד. בקיצור: לשרוד. זהו תהליך חשוב מבחינה אבולוציונית לצמח, באשר הוא ניח ולא יכול לשנות את מיקומו.

רקמת הניתוק היא מקבץ תאים מיוחדים, הממוקמים לרוחבו של עוקץ הפרח, הפרי או פטוטר העלה. תאים אלו מתנהגים כמו כל תא אחר עד שמגיע איתות ספציפי הגורם לשבירה סלקטיבית של הדופן שלהם. דמיינו רוכסן נפתח... זהו. הגיע הזמן. האיבר מתנתק מגוף הצמח ויוצא לדרכו העצמאית.

מה יקרה לו מעתה והלאה? תלוי את מי הוא יפגוש ומה תהיה האינטראקציה ביניהם.

האם הפרי ייאכל בתיאבון או יירקב בשיממון? האם העלה ישמש ציפור לבניית קן או שמא יודבק על דף בשעת יצירה? האם הפרח יימחץ תחת רגל אדישה או יושחל למחרוזת ביד אוהבת ורגישה?

הספר שלי יצא לדרכו העצמאית בעולם וזכה למספר אזכורים בכלי התקשורת- עיתונות, רדיו ואינטרנט.

מדובר בחשיפה קצת מביכה מבחינתי ואני בעיקר מקווה שישפיע טוב.

סלצית לזר

חוגי בית לקראת הבחירות

חברים יקרים,

הבחירות המתקרבות הן הזדמנות עבורנו לחדד את החושים הפוליטיים ובעיקר להיות אזרחים פעילים ומעורבים.

קיבלתי על עצמי משימה לנסות להביא כמה שיותר מפלגות לקיים חוגי בית בקיבוץ במטרה לאפשר לנו חשיפה מעמיקה יותר למצעים השונים ובעיקר לדאוג שקולנו יישמע.

אני לא נאיבית וחושבת שיש ערך להבטחות בחירות, אבל מאמינה בכל ליבי כי שיח מכבד אכן משפיע ובכוחו לשנות תודעה.

אני מזמינה אתכם להגיע למפגשים, לשאול שאלות ולהשמיע את קולכם.

בשבוע הבא, יגיע אלינו אלישיב רייכנר מירוחם למפגש בד' באדר ב', 11/3, בשעה 20:30, במועדון לחבר.

אסתר עקיבא

היחידה החדשה
אלישיב (שיבי) רייכנר
מגיע אלינו!

יום שני
ה-11.3.19 בשעה 20:30
קיבוץ סעד
במועדון לחבר

הנכם מוזמנים!

לפרטים: אסתר עקיבא 052-607-0420

לשפּרה והרה דוד אסולין ולכל המשפחה מלל טוב לרגל חתונת הבת

ערן עמ"ל רון

איחולים לשמחות ולנחת - קהילת סעד

ללאה כ"ץ ולכל המשפחה, מלל טוב להולדת הנ"ה

נכדה ליצל ונדיה, בת לאדלה ודוד כ"ץ

איחולים לשמחות ולנחת!

לדבורה וחיים הרצל מלל טוב להולדת הנ"ה

נכד לחמי וא'ודי, בן ליצל ואביחי

איחולים לשמחות ולנחת!

